

optavit, neque tamen eo voto damnari
potuit. At quis omnes tuas virtutes re-
censebit, cum infinitus dicendi cam-
pus restaret? Parco itaque verbis, ne in
summam, quam in te veneror, mo-
destiam peccare videar. Nunc ego,
Princeps clementissime, devotissima
mente tibi offero hoc quaecunque
meæ subjectionis & observantiæ in te
testimonium. Illa enim me clementia
ante annos es prosecutus, nihil tale de
te merentem, ut indelebilis ejus chara-
cter animo meo futurus sit infixus,
quamdiu tenellos nostros artus spiritus
adhuc reget. In aulam quippe evoca-
tum non tantum perhumaniter exce-
pisti, sapientissimo discursu exhilarasti,
clementissimum favorem corde ac ore
obsignasti, meque ad illa, quæ hic sedulo
versavi studia, incitasti, sed & clemen-
tissimo affectu dimisso rursus calcar
tua insigni liberalitate erga eruditos
addi-